

Ádventi evangelizáció

igehirdető: Hajdú Zoltán Levente szőládi református lelkipásztor
Fonyód, 2021. december 10.

Apostoli köszöntés

Római levél 1. rész 7/b. vers

**„Kegyelem néktek és békesség
Istentől, a mi Atyánktól
és az Úr Jézus Krisztustól.”**

ÁMEN

Gyülekezet kezdő imádsága

51. zsoltár 12-14. vers

**„Tiszta szívet teremts bennem, Istenem,
és az erős lelket újítsd meg bennem!
Ne vess el orcád elől,
Szentlelkedet ne vedd el tőlem!
Vidámíts meg újra szabadításoddal,
támogass, hogy lelkem egészséges legyen,
hogy taníthassam utaidra a hűtlenekeket,
és a vétkesek megtérjenek hozzád!”**

ÁMEN

Kezdő ének

312. dicséret 1. verse

Imádság

Uram, Istenem!

*Milyen magától értetődően csúszik ki a számon, hogy:
„Merre jársz? Hol vagy? Hol vagy ilyenkor?”*

*Ilyenkor, amikor düledezik a lélek,
amikor a társadalom szerkezete
recsegve-ropogva igyekszik ellenállni
a külső és belső viharoknak,
amikor olyan egykettőre csúszik ki
a békesség, a bizonyosság a kezeink közül.*

*... pedig valójában a te kérdésedet kellene meghallanom.
A kérdést, ami a megbecstelenített Édenkert óta hangzik,
amit te teszel fel az ember számára, az én számomra is:
„Ember, hol vagy?”*

*Uram, én megvallom neked,
hogy nem tudom, hogy hol vagyok.
Sorra veszttem el
a magamnak megalkotott földi stabilitás sarokpontjait.
És félve bolyongok ebben a bizonytalanságban.*

... de meg szeretnék állni!

*Nem bizonygatok semmit,
ami én vagyok, amire én vagyok képes.*

*... csak várlak.
Várom, hogy eljőjön a pillanat,
amikor megpillantalak,
amikor rám tekintesz,
amikor átölelsz,
amikor megbocsátó szeretetteddel
felemelsz önmagadhoz engem.*

ÁMEN

Igehirdetés

Drága Barátaim!

- ☐ Körülbelül 2700 évvel ezelőtt
- egy Ézsaiás nevezetű illető
 - körbenézett az akkori Júdeában,
 - és a következő megállapítást tette:

***„Szomorúan és éhesen bolyong a nép az országban.
Ha éheznie kell, fölháborodik,
gyalázza királyát és Istenét.***

***Fölfelé néz, majd a földre tekint,
de csak nyomorúságot és sötétséget lát,
nyomasztó borút, homályba taszítva.”***
(Ézs 8:21-22.)

- ☐ ... óh, milyen jó,
- hogy csak régen volt ilyen vacak a helyzet,
 - igaz?

- ☐ ... ja, nem.
- Ja, hogy most pont így érzi magát
 - o a világ,
 - o az ország,
 - o az ember,
 - o ... talán még te is?

- ☐ Hallgasd csak!

***„Szomorúan és éhesen bolyong a nép az országban.
Ha éheznie kell, fölháborodik,
gyalázza királyát és Istenét.***

***Fölfelé néz, majd a földre tekint,
de csak nyomorúságot és sötétséget lát,
nyomasztó borút, homályba taszítva.”***

- ☐ Nyilván most vannak,
- akik ezen a ponton kikapcsolják a figyelmüket,
 - képzeletben kiballagnak a konyhájukba,

- kinyitják a hűtőszekrényt,
- belenéznek,
- ... és megnyugszanak,
- miközben magukban megjegyzik:
 - o „Na, azért ott még nem tartunk!
 - o Tele a hűtő, bőven van mit enni!”

- ☐ ... de én mégis azt tapasztalom, hogy **„éhesen bolyong a nép”**.
- ... és nem hiszem, hogy bárki közületek azt mondaná,
 - hogy érthetetlen vallásos szöveg, ha azt állítom,
 - hogy valami szorongató lelki és szellemi éhség és szomjúság gyötri manapság – manapság is – az embereket.

- ☐ Nézzétek csak, milyen fogalmakat használ a próféta a helyzet leírására:

- szomorúság,
- éhség,
- céltalan bolyongás,
- fölháborodás,
- Istent és embert gyalázó indulat,
- nyomorúság,
- sötétség,
- nyomasztó ború,
- homály.

- ☐ Szépen vagyunk!

- ... de sokat gondoltunk magunkról!
 - o ... az orvostudomány fejlődéséről,
 - o a gazdaság növekedéséről,
 - o a társadalmi jólét szervezeti kiépíthetőségéről.

- ☐ ... mert ezek talán nem fontosak?

- Dehogynem!
- ... csak miközben az ember bátran ráhangolódott arra,
 - o hogy a maga esze és elgondolása szerint szervezze meg és építse ki

- o saját magának a saját maga tulajdonának gondolt világot,
- közben, ... közben az ember elfelejtkezett, ... közben mi elfelejtkeztünk
 - o a fontosak fölötti legfontosabbról:
 - o a lelki, a lelkeség,
 - o idegen szóval: a *spirituális* egyensúlyról.

- ☐ ... és kibillant a világ.
- És nem arról van szó, hogy ne *tudnánk* Istenről.
 - o Dehogynem, tudunk róla!
 - o ... az életünk dolgai *között* helyet kap, ... valahol.
 - A lelki, a spirituális egyensúly viszont ott veszett el, akkor veszett el,
 - o amikor már nem *Istenhez képest* akarunk tudni az életünk dolgairól.
 - o Amikor már nem ebből az alap-meggyőződésből kiindulónak tekintünk
 - az életünk legváratlanabb,
 - legszélsőségeiből,
 - emberileg akár a legfélelmetesebb eseményeire is.

Drága Barátaim!

- ☐ Én hiszem, hogy Isten most arra hív bennünket,
- hogy mondjunk végre le a magunknak építgetett élet illúziójáról!
 - ... és ne a magunk feje után akarjunk menni,
 - mert annak ma is az a vége, mint Ézsaiás korában, hogy:

***„Szomorúan és éhesen bolyong a nép az országban.
Ha éheznie kell, fölháborodik,
gyalázza királyát és Istenét.***

***Fölfelé néz, majd a földre tekint,
de csak nyomorúságot és sötétséget lát,***

nyomasztó borút, homályba taszítva.”

Barátaim!

- ☐ Mi elvesztettük, vagy úgy is fogalmazhatok, hogy eljátszottuk a lelki egyensúlyt, az életünk lelki egyensúlyát,
- de Isten most helyre akarja állítani azt,
 - helyre akar állítani bennünket!
 - ... és az, ami most folyik, az, amit most tapasztalunk, az az Isten minket helyreállítani akaró tervének, mentőakciójának a része.
- ☐ ... ja, hogy úgy ítéled meg,
- hogy ez olyan,
 - ... ami most a világban zajlik, ha Isten helyreállító, gyógyító tervének része,
 - akkor ez olyan, mint valami sokterápia?
- ☐ Jól látod! Igen, az!
- Mert amikor Isten szelíd szóval, dédelgető szeretettel közeledett felénk,
 - amikor kértél, simogatva bátorított,
 - hogy ne a magunk feje után menjünk, és ezzel ne sodorjuk magunkat kárhozatos végveszélybe,
 - o ... nos, akkor, ... ugye nem kell részleteznem, hogy mennyire hallgattunk rá?
 - o Szinte semennyire.
- ☐ ... de Ő ezt nem hagyta annyiban!
- Mint világot és embert teremtő,
 - mint teremtett ember-gyermekeiről gondot viselő Atyánk,
 - o ezt egyszerűen nem nézhette,
 - o hogy vakmerő kivagyiságunkban a végzetünk felé száguldunk,

- o és sodorjuk egymást, és sodorjuk a teremtet világot is végromlásba.

- ☐ Nem nézhette,
- mert, ahogy azt már a Tízparancsolatban is olvashatjuk,
 - ahogyan azt Ő maga mondja Önmagáról, hogy

„... én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok!”
(2Móz 20:5.)

- ☐ ... és a mi féltőn szerető Istenünk
- az életben maradásunk érdekében
 - akár a sokterápia alkalmazására is hajlandó,
 - ha úgy ítéli meg, hogy más mód nincs a megmentésünkre.
- ☐ Mert, Testvéreim, Isten most, a világ jelenlegi helyzetében, a szorongató körülmények gyűűjében,
- nem hagyott el bennünket,
 - nem is elveszejteni akarja ezt a világot,
 - hanem egyszerűen
 - o ezekkel a megrázó eseményekkel,
 - o ezek által a megrázó események által
 - o rá akar döbbsenteni, rá akar ébbszteni bennünket arra,
 - o hogy testi-lelki valónkban
 - o milyen kibillent, egyensúlyvesztett állapotban is vagyunk.

- ☐ ... hogy amikor felnyílik a szemünk, hogy amikor lélekben ébredezni kezdünk,
- akkor már ne csak a fizikai világ szétesettségét és instabilitását lássuk, hogy:

**„Szomorúan és éhesen bolyong a nép az országban.
Ha éheznie kell, fölháborodik,
gyalázza királyát és Istent.**

**Fölfelé néz, majd a földre tekint,
de csak nyomorúságot és sötétséget lát,
nyomasztó borút, homályba taszítva.”**

- hanem ráébredjünk, lelkileg, hittel ébredjünk rá az ige folytatására is,
- az életüzenetre, az evangéliumra, a krisztusi örömhírré,
- amely itt, Ézsias könyvében a felolvasott ige folytatásaként ad új reményt, adventi fényt, üdvösséges bátorítást,
- hogy:

**„A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát,
a homály földjén lakókra világosság ragyog.**

**Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk.
Az uralom az Ő vállán lesz, és így fogják nevezni:
Csodálatos Tanácsos, Erős Isten,
Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!**

**Uralma növekedésének és a békének
nem lesz vége Dávid trónján és országában,
mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal
mostantól fogva mindörökké.**

- ☐ ... és a végén még valamit hozzátessz a prófécia:

„A seregek Urának féltő szeretete viszi véghez mindezt!”
(Ézs 9:1., 2-6.)

- ☐ ... igen, mint a Tízparancsolatban is, itt is feltűnik ez a „féltő szeretet”.
- Az az Atyai, az a felelősségteljes szülői szeretet, amely nem hagy rá mindent gyakorta ön- és közveszélyes gyermekére, az emberre.
 - Hanem határokat szab, int és nevel.
 - o Mert jót akar nekünk!
 - o Mert ebből látszik, hogy jót akar nekünk!

Barátaim!

- ☒ Különös ez az ádvent!
- De számomra elsősorban nem a vírushelyzet miatti felfordulás okán különös.
 - Hanem azért,
 - o mert a borús és sötét emberi jövőkép helyébe
 - o az Úr világos, ragyogó krisztusi jövőképet hoz, ad:
 - az emberiségnek,
 - az egyes embernek,
 - neked és nekem.
- ☒ Én nem habozok igent mondani arra, amit Ő mond, amire Ő hív,
- ahelyett, hogy arra figyelnék,
 - amilyen zagyaságokat az Isten nélküli emberek beszélnek összevissza.
- ☒ ... és téged is erre hívlak!
- Emeld fel a fejed!
 - Emeld fel a szíved, a lelked,
 - ... pontosabban: engedd, hogy a te féltőn szerető Istened
 - o mindabból, aki, ami nélküle vagy, lennél,
 - o hogy Ő, gondviselő szeretetével
 - o mindebből felemeljen, kiemeljen, önmagához emeljen – téged!

ÁMEN

Igehirdetésre válaszoló ének

264. dicséret 1. és 5. verse

Imádság

Mi Atyánk

Máté evangéliuma 6. rész 9-13. vers

***„Mi Atyánk,
aki a mennyekben vagy,***

***szenteltessék meg a Te neved,
jöjjön el a Te országod,
legyen meg a Te akaratod,
amint a mennyben, úgy a földön is.
Mindennapi kenyerünket
add meg nekünk ma,
és bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk
az ellenünk vétkezőknek.
És ne vígy minket kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól,
mert Tiéd az ország,
a hatalom és a dicsőség
mindörökké.”***

ÁMEN

Áldás

Ézsaiás próféta könyve 9. rész 1., 2-6. vers

***„A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát,
a homály földjén lakókra világosság ragyog.***

***Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk.
Az uralom az Ő vállán lesz, és így fogják nevezni:
Csodálatos Tanácsos, Erős Isten,
Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!***

Uralma növekedésének és a békének

***nem lesz vége Dávid trónján és országában,
mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal
mostantól fogva mindörökké.***

„A seregek Urának féltő szeretete viszi véghez mindezt!”

ÁMEN

Záróének

200. dicséret 1-4. vers

Hirdetések

Gyülekezet záró imádsága

57. zsoltár 8., 10-12. vers

***„Kész a szívem, Istenem, kész a szívem arra,
hogy énekeljek és zengedezzek!
Magasztallak, Uram, a népek közt,
zsoltárt zengek rólad a nemzetek közt,
mert szereteted az égig ér,
hűséged a magas fellegekig!
Magasztaljanak Téged a mennyben,
Istenem, dicsőítsenek az egész földön!”***

ÁMEN